



ریو ثابت کرد در لندن خوب بودیم

عسکری: المپیک ۲۰۱۲ دینم را به تکواندو ادا کردم

«محسن وظیفه»

تکواندو یکی از سه رشته مدال آور مهم ورزش ایران در بازی های المپیک است و این بار هم برای درخشش در توکیو امید زیادی دارد. این تیم با هدایت فریبرز عسکری، بعد از سپری کردن چند سال ناکامی حالا به یک ثبات و آرامشی رسیده و این امید وجود دارد که بتواند با اتکا به دانش و تجربه ی عسکری و همچنین نیروی جوانی آرمین هادی پور و میرهاشم حسینی، در توکیو خوش بدرخشد. موضوعی که فریبرز عسکری، سرمربی تیم ملی هم به آن اعتقاد دارد، اما می گوید اگر المپیک به تعویق نمی افتاد به حتم این تکواندوکاران ایرانی در توکیو به مدال می رسیدند. چون از چند سال پیش کار را شروع کرده بودند و هر روز در حال پیشرفت بودند، اما تعویق المپیک جلوی این پیشرفت را گرفت. عسکری برای دومین بار به عنوان سرمربی، حضور در المپیک را تجربه می کند و حالا با اعتماد به نفس بیشتری از تیم خود در سال ۲۰۱۲ دفاع می کند. او که در ۲۰۱۲ لندن، به جای مهماندوست، هدایت تیم ملی را بر عهده گرفته بود، فشار زیادی را تحمل کرد، اما حالا بعد از گذشت ۹ سال می گوید در ۲۰۱۶ ریو ثابت شد که در لندن نتیجه ی خوبی کسب کرده بودیم. حالا در آستانه ی اعزام به المپیک توکیو هم نگاه خوبی به این بازی ها دارد؛ هر چند که دل نگرانی از وضعیت آرمین دارد.

آقای عسکری بالاخره نوبت به

بازی های المپیک توکیو رسید و حالا

تکواندو به عنوان یکی از رشته های

مهم، امید ملت است.

تکواندو همیشه ورزش مهمی بوده و ما در سال های اخیر هم رشد خوبی داشتیم و فکر می کنم از شرایط بدی که بعد از ریو به وجود آمده بود، به طور کامل جدا شده بودیم، اما کرونا کمی آسیب زد. به دلیل کرونا چند ماهی اردو را تعطیل کردیم، اما بعد آرام آرام چند مرحله اردوی آماده سازی را پشت سر گذاشتیم. اردوی خارج از کشور داشتیم و به مسابقات قهرمانی آسیا در لبنان رفتیم، اما تیم در شرایط خوبی قرار گرفت.

در این بین اردوی مشترکی را هم با

بلغارستان برگزار کردید که خیلی ها

موافق آن نبودند.

بله اردوی مشترکی را با بلغارستان برگزار کردیم که به نظرم در این شرایط برای تیم ما بسیار مهم بود. ابتدا این تیم به تهران آمد و بعد ما راهی بلغارستان شدیم و به همراه دو تیم دیگر اروپایی اردو برگزار کردیم که به نظرم برای ما خیلی خوب بود.

خیلی ها می گویند برخی از کشورها

در اندازه ی ما نیستند و بیش از اینکه

ما از این اردوها سود ببریم، رقبا سود

می برند.

به هر حال نظرهای مختلفی وجود دارد، ولی ما هدف داریم و اعتقاد دارم که طبق برنامه کارها پیش رفته و من از شرایط تیم راضی هستم.

برنامه ریزی مشخصی که تا المپیک

در نظر داشتید، آیا موفق به اجرای

آن شدید؟

برنامه ریزی ما تا المپیک مشخص بود و با وجود اینکه کرونا کمی آن را تغییر داد اما کارهایی که می خواستیم، انجام شد. قصدی برای تغییر در برنامه نداشتیم و از قبل همه چیز مشخص شده بود. این برنامه فقط زمانی به هم می ریخت که فدراسیون جهانی در برنامه ی خود تغییراتی را به وجود می آورد که امید دارم این اتفاق رخ ندهد.

به عنوان سرمربی تیم ملی تکواندو،

فکر می کنید تعویق المپیک به سود

تیم شد؟

تعویق المپیک خیلی به ضرر ما شد. هر دو تکواندوکار ما، میرهاشم حسینی و آرمین هادی پور، روبه جلو بودند و رشد بسیار خوبی را در دو سال اخیر داشتند. آنها به قدری خوب پیش رفتند که خیلی زود خودشان

را به جمع شش نفر اول رنکینگ فدراسیون جهانی رساندند. در حالی که رقبای آنها از المپیک قبلی داشتند امتیازاتشان را جمع می کردند، اما با این حال هم میرهاشم و هم آرمین خودشان را به آنها رساندند.

فکر می کنید با همان فرمول

می توانستند به موفقیت در توکیو

برسند؟

دوست داشتم با همین میزان آمادگی و با همین قدرتی که از خودشان نشان دادند به المپیک بروند، اما تعویق المپیک مانع این کار شد. بعد از ۲۲ ماه توانستیم با این دو نفر طلای گرندپری را کسب کنیم. خیلی خوب بود اگر با همین قدرت به توکیو می رفتند. واقعا موفقیت در توکیو بسیار نزدیک بود.

با مصدومیت آرمین کار سخت

شد.

سخت، نه بسیار بد شد. اگر المپیک به تعویق نیفتاده بود، آرمین در سلامت کامل به این مسابقات اعزام می شد. آرمین در دوران کرونا که اردوی تیم ملی تعطیل بود، در ساحل تمرینات شخصی داشت که پارگی نصفه و نیمه در ACL او اتفاق افتاده بود. با شروع اردوها در مهرماه، او را به کمیسیون پزشکی فرستادیم و ام آر آی گرفتیم. پزشکان معتمد فدراسیون پزشکی ورزشی در آن مقطع اعلام کردند او نیازی به جراحی ندارد. این روند ادامه داشت تا دور قبل مسابقات لیگ برتر تکواندو که متأسفانه آرمین بدون مسابقه، در گرم کردن آسیب دید.

بحث های زیادی درباره ی جراحی

کردن و یا جراحی نکردن او به

وجود آمد و در نهایت با همان

مصدومیت پا راهی توکیو می شود.

-در ام آر آی مجدد مشخص شد که متأسفانه پارگی ACL او کامل شده است. در این مدت با پزشکان معتمد فدراسیون پزشکی ارتباط داشتیم و سه نفر از این عزیزان اعلام کردند که آرمین باید جراحی کند. دو نفر از این پزشکان اعلام کردند در صورت جراحی، به طور قطع آرمین شش ماه بعد آماده انجام تمرینات تکواندو می شود که المپیک را از دست می داد. دکتر رازی اعتقاد داشت با انجام عمل جراحی او به المپیک می رسد، اما نظر قطعی این بود که بعد از پنج، شش ماه آرمین آماده تمرین می شود و ما باید بدون انجام تمرینات تکواندو، او را به المپیک ببریم.

نظر شما در تصمیم گیری آرمین هم

تأثیر گذار بود.

جلسه ای در وزارت ورزش و جوانان داشتیم و مستندات و دلایل خود را ارائه کردیم و به این باور رسیدیم که اگر آرمین جراحی کند، المپیک را از دست می دهد. در گذشته محمد باقری معتمد، بهنام اسبقی و علیرضا نصرزادانی، سه نفر از قهرمانان ما با شرایطی مشابه آرمین موفق به کسب مدال المپیک، جهانی و